

כאייל תערוג

פרשת שבוע לעילוי נשמת אייל מבורך מיום ה"ד

בס"ד

"זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריו ואתה עיף ויגע ולא ירא אלוקים"

את הפסוק שלמעלה אני זוכר כמעט בעל פה, לא רק בגלל ההתחלה שלו, אלא דווקא בגלל הסוף. עם ישראל "עיף ויגע ולא ירא אלוקים", מה היא אותה יראת אלוקים בעצם?

יראת אלוקים לפי המילון היא אמונה בכוח עליון והיא מתפרשת כפחד מפני האל. לפי פירושים שקראתי, יראת אלוקים שכתובה בפרשת זכור מכוונת הן לעמלק והן לעם ישראל. עמלק, שאינו חשש מפני האלוקים ותקף את עם ישראל למרות שהאלוקים מגן עליהם ועושה להם ניסים, וישראל שברגע של ירידה רוחנית נעשו פגיעים יותר למתקפת עמלק.

אבל אני חושב שיראת אלוקים בעם ישראל מסמלת משהו גדול יותר, את הרצון להשתפר ולגדול. את האמונה בצדקת הדרך, בעשיית המצוות ובהדרכה האלוקית. את ההבנה של האדם שיש לו דרך להיות טוב יותר ושהוא אינו מושלם. כמו שנהג טוב בכביש אינו ירא מהשוטר, כך גם אדם שאינו רואה כיצד יכול להשתפר אינו ירא מאלוקיו.

בספר קהלת שלמה המלך מחפש את מטרת האדם בעולם, ובסופו מסכם "את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם". שלמה המלך טוען שיראת האלוקים ועשיית המצוות הן מטרות האדם. הן הבסיס להתקדמות של האדם היהודי, הרצון להשתפר שהוא יראת האלוקים, והדרך להשתפר שהיא עשיית המצוות.

בפרשת זכור אנו מחויבים להכרית את זרע עמלק ולהילחם ברוע. גם היום אנו מתמודדים עם עמלק מכל מיני סוגים, בין אם עמלק פיזי שהוא אויבינו שרוצים להכות בנו ובין אם עמלק רוחני, היצר הרע שכולל מחשבות שליליות ואתגרים יומיומיים. פשרת זכור מזכירה לנו שבעזרת יראת אלוקים מנצחים את עמלק. בעזרת האמונה והרצון להתקדם מנצחים את כל מה שמעכב אותנו.

"משנכנס אדר מרבין בשמחה", פרשת זכור היא תחילת תהליך הפורים, חג השמחה. במכינה למדנו שפורים הוא יותר גדול מיום הכיפורים, כיפורים כלומר כ-פורים. ביום הכיפורים אנו מתחברים לקדוש ברוך הוא מתוך רוחניות. אנו מוותרים על ההיבט הפיזי על האוכל והשתייה ומתחברים לקדוש ברוך הוא על ידי התפילה. בפורים לעומת זאת, אנו מתחברים לקדוש ברוך הוא על ידי ההיבט הפיזי, על ידי שתיית יין, סעודת פורים ומשלוחי מנות אחד לשני.

אנחנו מעודדים את האדם לשמחה והשמחה היא זאת שמקרבת אותנו לטוב הנצחי, לקדוש ברוך הוא.

כאייל תערוג

פרשת שבוע לעילוי נשמת אייל מבורך מוימו הי"ד

אייל היה עבורי מצטיין בנושא השמחה, מעין נציג של שמחה בעולם.

תמיד עם חיוך על הפנים, תמיד נמצא איפה שהצחוקים והכיף.

כשאייל היה בקורס קצינים שאלתי אותו "איך הקורס?", "קשה" הוא אמר, "אני לא יושן טוב ואני מבזבז המון אנרגיה, אבל אני שמח ומרוצה, אני יודע שאני אסיים עם זה בקרוב ואוכל להמשיך לתפקיד הבא, ולהיות קצין ומפקד יותר טוב". אייל ידע להתמיד בחיוביות, להסתכל על התקופה בכללותה ומעבר ל"כאן ועכשיו" ולתת לאמונה ולשמחה שלו להוביל את הדרך.

אבל הדבר הגדול ביותר הוא שאני לא זוכר את אייל שולל אפשרות לשמחה. בלי דעות קדומות, כשיש הרפתקה, כשיש אפשרות לשמחה אייל מצטרף. לא שולל אנשים, לא חושש מה יהיה ואיך יהיה, לא מבקש שמחה אלא דורש אותה, ואם אין שמחה הוא יוצר אחת.

שיהיה לנו חג פורים מלא שמחה וחיוך, ושבת שלום!

עמית ישר